Lietas arhīva Nr. CA-1621-17/36
ECLI:LV:RAT:2017:1012.C28227516.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 12.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Mairita Šķendere,
tiesnese Madara Ābele
un tiesnese Ineta Ozola,
ar sekretāri Māru Bērziņu,
piedaloties atbildētājas AS "Swedbank" pilnvarotajai pārstāvei /pers. V/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret AS "Swedbank", ar trešo personu /pers. B/, par zaudējumu piedziņu, hipotēkas līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 23.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 7.martā /pers. A/ (turpmāk tekstā arī - prasītāja) vērsās tiesā ar prasību pret AS "Swedbank" (turpmāk tekstā arī - atbildētāja) par zaudējumu piedziņu, hipotēkas līguma punkta atzīšanu par spēkā neesošu un izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ar trešo personu /pers. B/, kurā lūgts:

- atzīt par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 2012.gada 25.oktobra grozījumu 3.3.punktā iekļauto nosacījumu – "Parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē Ķīlas ņēmējs";
- atzīt par spēkā neesošiem nekustamā īpašuma labprātīgas pārdošanas izsolē tiesas ceļā pārdošanas nosacījumus, kas iesniegti Rīgas rajona tiesā 2015.gada 23.jūlijā;
- piedzīt no atbildētājas prasītājas labā zaudējumus 502,71 EUR apmērā un tiesāšanās izdevumus.

Prasībā norādīti zemāk minētie argumenti.

[1.1] Saskaņā ar 2009.gada 14.maijā starp atbildētāju un prasītāju noslēgtā Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 un tā 2012.gada 25.oktobra grozījumu noteikumiem, prasītāja, /pers. B/ saistību izpildes nodrošināšanai, ieķīlāja atbildētājai nekustamo īpašumu /adrese A/.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu civillietā Nr.3-12/0149 apmierināts atbildētājas pieteikums un atļauts ķīlas ņēmējam, proti, atbildētājai pārdot izsolē prasītājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs/, kā rezultātā 2016.gada 6.janvārī tika izziņota īpašuma izsole.

[1.2] Hipotēkas līguma grozījumos atbildētāja iekļāvusi 3.3.punktu, pamatojoties uz kuru atbildētājas pieteikums par prasītājai piederošā īpašuma /adrese A/, labprātīgu pārdošanu izsolē tiesas ceļā tika apmierināts, pieļaujot prasītājai piederošā īpašuma pārdošanu par 430 000 EUR.

Prasītāja uzskata, ka 2012.gada 25.oktobrī faktiski tika parakstīts jauns Hipotēkas līgums, kura 3.3.punktā iekļautais nosacījums "Parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē Ķīlas ņēmējs" ir pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 3. un 5.punktu.

Hipotēkas līguma 3.3.punkts ļauj AS "Swedbank" vienpersoniski izvērtēt parādnieka saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi, tādējādi atkāpjoties no līguma, liedzot prasītājai iebilduma tiesību.

Prasītājai nebija iespējams ietekmēt neizdevīgos līguma nosacījumus, jo līgums bija sagatavots bankā, un prasītājai līguma projekts netika piedāvāts saskaņošanai.

[1.3] Pieteikumam par prasītājai piederošā īpašuma labprātīgu pārdošanu tiesas ceļā pievienojot izsoles noteikumus, kuros noteiktā izsoles sākumcena ir divas reizes zemāka par nodrošināto prasījumu, atbildētāja ir rīkojusies pretēji prasītājas interesēm un nekustamā īpašuma pārdošanas pamatprincipam - iegūt pēc iespējas lielāku cenu, lai kreditors gūtu maksimālu apmierinājumu. Nesaskaņojot izsoles sākumcenu ar prasītāju un nemēģinot noteikt lielāku ieķīlātā nekustamā īpašuma izsoles sākumcenu, atbildētāja ir rīkojusies pretēji Civillikuma 1. un 2301.panta noteikumiem.

[1.4] Iesniedzot tiesā pieteikumu par nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē tiesas ceļā, atbildētāja nodarījusi prasītājai zaudējumus 502,71 EUR apmērā, proti, no prasītājas piedzītās un jau samaksātās valsts nodevas apmērā.

[1.5] Prasība pamatota ar Civillikuma 1328., 1415., 2301.panu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. un 6.pantu.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par prasību norāda, ka prasību neatzīst, uzskata prasību par nepamatotu un noraidāmu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 23.novembra spriedumu prasītājas /pers. A/ prasība noraidīta.

Spriedums satur zemāk minēto argumentāciju.

[3.1] Vērtējot prasījumu atzīt par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža 2012.gada 25.oktobra noslēgtā Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 grozījumu 3.3.punktā iekļauto nosacījumu, ka parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē Ķīlas ņēmējs un atzīstot, ka šis prasījums ir noraidāms, pirmās instances tiesa norādījusi zemāk minētos argumentus.

[3.1.1] Civiltiesiskās attiecības balstās uz darījuma dalībnieku brīvās gribas izpausmi, kas tikai atsevišķos gadījumos tiek ierobežota ar likumdevēja noteiktiem nosacījumiem. Konkrētajā

gadījumā, 2012.gada 25.oktobrī parakstot Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 grozījumus, puses paudušas savu brīvu gribu, nosakot ķīlas realizācijas veidu gan ar nekustamā īpašuma labprātīgu pārdošanu izsolē tiesas ceļā, gan nododot saistību bezstrīdus piespiedu izpildei. Tādējādi kreditora tiesība realizēt ķīlas priekšmetu, lai nodrošinātu parādnieka saistību izpildi, kā arī nosacījuma - "Parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē Ķīlas

ņēmējs" ietveršana Hipotēkas līguma grozījumu 3.3. punktā nav atzīstama par prettiesisku un neatbilstošu prasītājas kā patērētājas tiesībām.

[3.1.2] Atbilstoši noslēgtajam līgumam, kā arī ievērojot pastāvošo normatīvo regulējumu, ķīlas ņēmējs ir tiesīgs konstatēt parādnieku neizpildi vai nepienācīgas izpildes faktu. Apstiprinājumu nav guvis prasītājas pieņēmums, ka atbildētāja, pārdodot ķīlas priekšmetu izsolē, ir rīkojusies pretēji prasītājas interesēm un nekustamā īpašuma pārdošanas pamatprincipam – iegūt pēc iespējas lielāku cenu, lai kreditors gūtu maksimālu apmierinājumu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1321.panta noteikumiem, pirmās instances tiesa atzinusi, ka starp pusēm 2009.gada 14.maijā noslēgtā Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 3.3.punktā un šī līguma 2012.gada 25.oktobra grozījumu 3.3.punktā pielīgta ķīlas ņēmēja tiesība pārdot ķīlas priekšmetu par brīvu cenu, ja kāda galvenā līguma noteikumu neizpilde vai nepienācīga izpilde no parādnieka puses dod ķīlas ņēmējam tiesības vienpusēji atkāpties no galvenā līguma un pieprasīt parādniekam galvenā līguma saistību izpildi pirms termiņa. Ķīlas priekšmeta cena atļauta ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu. Tādējādi nav pamata konstatēt, ka atbildētāja, pārdodot ķīlas priekšmetu izsolē, būtu rīkojusies pretēji prasītājas interesēm un nekustamā īpašuma pārdošanas pamatprincipiem.

[3.1.3] Pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem, prasītāja, apgalvojot, ka līguma noteikumi nav apspriesti un ka prasītājai nav bijusi iespēja pret tiem iebilst, nav iesniegusi tiesā ziņas, kas dotu pamatu konstatēt, ka Hipotēkas līgums pirms tā parakstīšanas nav ticis apspriests. Tāpēc, ievērojot to, ka patērētāju tiesības nosaka, ka līguma apspriešana jāpierāda pakalpojuma sniedzējam, pirmās instances tiesa vērtējusi atbildētājas iesniegtās ziņas, atzīstot par pamatotu atbildētājas argumentu, ka Hipotēkas līguma saturs liecina par to, ka tas sagatavots atbilstoši konkrētajam gadījumam, uzklausot un ievērojot prasītājas vēlmes un intereses.

Konstatējot, ka lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir parakstījusi gan 2009.gada 14.maija Hipotēkas līgumu, gan šī līguma 2012.gada 25.oktobra grozījumus, ka Hipotēkas līgums slēgts ar mērķi nodrošināt prasītājas laulātā saistību izpildi pret atbildētāju, kā rezultātā konstatējama prasītājas tiesiskā interese – nodrošināt iespēju laulātajam saņemt atbildētājas izsniegtu aizdevumu, pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1431.pantu, atzinusi, ka prasītāja piekritusi līguma nosacījumiem.

Tādējādi pirmās instances tiesa secinājusi, ka Hipotēkas līgums, tanī skaitā, apstrīdētais 3.3.punktā iekļautais nosacījums, nav atzīstams par savstarpēji neapspriestu.

[3.1.4] Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav guvis apstiprinājumu apgalvojums, ka apstrīdētie līguma noteikumi būtu pretrunā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantā nostiprinātajam pušu tiesiskās vienlīdzības principam.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta ceturtajā daļā noteikts pienākums, novērtējot līguma noteikumu atbilstību patērētāju tiesību prasībām, ņemt vērā sniegtā pakalpojuma raksturu, visus apstākļus, kādos līgums noslēgts, kā arī noslēgtā līguma un ar to saistītā līguma noteikumus.

Vērtējot apstrīdēto līguma punktu atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likumā nostiprinātajam līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principam, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā ne tikai Hipotēkas līguma raksturu, bet arī to, ka līgums noslēgts ar mērķi prasītājas ģimenes locekļa no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes nodrošinājumam.

Atsaucoties uz Civillikuma 1278., 1279., 1319. un 1691.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka ķīlas tiesība kā lietu tiesība ļauj ķīlas ņēmējam izmantot ieķīlāto lietu kā parāda saistības nodrošinājumu tā, ka viņš var dabūt parāda samaksu no pašas ieķīlātās lietas (lietošanas

ķīla) vai arī no tās pārdošanā saņemtās naudas. Tādējādi ķīlas tiesība nodibināta ar uzdevumu

aizsargāt kreditora intereses.

Konstatējot, ka hipotēka nodibināta /pers. B/ saistību pret atbildētāju pēc aizdevuma līguma izpildes nodrošināšanai, atbildētāja pielīgtā tiesība realizēt ķīlu saistību neizpildes gadījumā nav pretrunā ar pušu līdztiesības principu, jo šo tiesību izlietojums, atbilstoši līguma noteikumiem, paredzēts tad, ja parādnieks (/pers. B/) nepildītu savas līgumiskās saistības – neveiktu parāda samaksu noteiktā termiņā. Pušu līdztiesība nodrošināta kreditoram izsniedzot noteiktus naudas līdzekļus un parādniekam un arī ķīlas devējam nodrošinot, ka šie naudas līdzekļi tiks savlaicīgi un pienācīgā apjomā atdoti.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka prasītājai ir bijusi liegta iespēja būt informētai par parādnieka saistību izpildi, kā arī ierobežota iespēja veikt pasākumus parādnieka saistību izpildes nodrošināšanai ārpus ķīlas tiesību realizācijas, veicot parāda samaksu parādnieka vietā.

[3.1.5] Atsaucoties uz Civillikuma 1319.pantu, pirmās instances tiesa norādījusi, ka ķīlas ņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, var meklēt sev apmierinājumu no ieķīlātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai. Līdz ar to nav atzīstams, ka atbildētāja pielīgtās tiesības izmantojusi ļaunā ticībā.

Šādos apstākļos pirmās instances tiesa atzinusi, ka apstrīdētā Hipotēkas līguma grozījumu 3.3.punktā iekļautais nosacījums – "Parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē ķīlas ņēmējs", nav uzskatāms par tādu līguma nosacījumu, kas patērētāju nostādījis nevienlīdzīgā situācijā ar banku, jo kreditora līgumiskās saistības izpildītas pilnībā, savukārt ķīla kalpo parādnieka līgumisko saistību nodrošinājumam un piešķir kreditoram tikai iespēju saņemt parāda samaksu. Pirmās instances tiesa nav konstatējusi, ka ar apstrīdēto līgumisko normu prasītāja ir atteikusies no kādām savām likumīgajām tiesībām.

[3.2] Atzīstot par nepamatotu un noraidāmu prasījumu atzīt par spēkā neesošiem nekustamā īpašuma labprātīgas pārdošanas izsolē tiesas ceļā pārdošanas nosacījumus, kas iesniegti Rīgas rajona tiesā 2015.gada 23.jūlijā, pirmās instances tiesa norādījusi, ka nekustamā īpašuma labprātīga pārdošana izsolē ir atļauta ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu, kas stājies spēkā nekavējoties un nav pārsūdzams, kā rezultātā noteikumi, kas apstiprināti ar likumīgā spēkā stājušos tiesas lēmumu, nevar tikt atzīti par spēkā neesošiem.

[3.3] Atzīstot par nepamatotu un noraidāmu prasījumu par zaudējumu piedziņu 502,71 EUR apmērā, pirmās instances tiesa norādījusi, ka šis prasījums ir saistīts ar prasījumu atzīt par spēkā neesošiem nekustamā īpašuma pārdošanas nosacījumus, kas apstiprināti ar likumīgā spēkā stājušos Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu. Noraidot prasījumu par pārdošanas nosacījumu atzīšanu par spēkā neesošiem, noraidāms ir arī ar šo prasījumu saistītais prasījums par zaudējumu piedziņu.

[3.4] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka no prasītājas valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,87 EUR apmērā.

[4] Par minēto spriedumu, pārsūdzot to pilnā apmērā, apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja /pers. A/, lūdzot atkārtoti izskatīt lietu pēc būtības un apmierināt prasību.

Apelācijas sūdzībā norādīti zemāk minētie argumenti.

[4.1] Tiesa nepareizi novērtējusi Hipotēkas līguma 3.3.punktā iekļautās atbildētājas tiesības vienpusējā kārtā konstatēt līguma saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu saistībā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 3. un 5.punktu.

[4.2] Tiesa ir devusi nepareizu novērtējumu līguma noslēgšanas apstākļiem, uzskatot, ka prasītājai bija jāpierāda, ka viņai nav bijusi iespēja grozīt līguma saturu. Ceļot prasību, prasītāja nevarēja pierādīt negatīvu faktu, jo līdz līguma parakstīšanai prasītājai nebija izsniegti parakstāmo dokumentu projekti.

Atbildētāja nav ierādījusi to faktu, ka starp pusēm parakstāmie dokumenti būtu apspriesti, un prasītājai, kā līguma slēdzēja pusei, būtu bijusi iespēja dokumentu saturā ieviest jebkāda veida korekcijas. Sagatavotā līguma forma norāda uz to, ka tika izstrādāts un izmantots tipveida līgums, kas, saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantu, nozīmē to, ka līgums uzskatāms par savstarpēji neapspriestu.

[4.3] Izskatot lietu pēc būtības, tiesa nav vērtējusi, vai atbildētāja, uzsakot līgumu un realizējot ķīlu, savas subjektīvās tiesības īstenojusi un

subjektīvos pienākumus izpildījusi, ievērojot prasītājas un trešās personas pamatotas intereses, proti, ir ievērojusi labās ticības principu.

[4.4] Pamatojot prasības noraidīšanu, daļā par izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ar nepārsūdzamu Rīgas rajona tiesas lēmumu, tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 193.panta prasības par sprieduma formu un saturu. Līdz ar ko šajā daļā prasība pēc būtības nav izskatīta.

Tāpat tiesas spriedums neatbilst Civilprocesa likuma 193.panta prasībām daļā par zaudējumu piedziņu 502,71 EUR apmērā, jo prasījums šajā daļā nav izskatīts pēc būtības.

[5] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[6] Tiesas sēdē atbildētājas AS "Swedbank" pilnvarotā pārstāve /pers. V/ paskaidroja, ka gan prasību, gan apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu.

Prasītāja/pers. A/ uz lietas izskatīšanu nav ieradusies un nav informējusi tiesu par savas neierašanās iemesliem, kā arī nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu.

Trešā persona /pers. B/ uz lietas izskatīšanu nav ieradies un savā iesniegumā lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, norādot, ka uz lietas izskatīšanu nevar ierasties sakarā ar saslimšanu. Iesniegumā norādīts, ka trešā persona atrodas Bulgārijā kopā ar savu laulāto (prasītāju šajā lietā), kura arī trešās personas saslimšanas dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi.

Trešās personas iesniegumam, kurā lūgts atlikt lietas izskatīšanu, nav pievienoti pierādījumi, kas apliecinātu trešās personas saslimšanu un faktu, ka slimība liedz trešajai personai ierasties uz tiesas sēdi.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija prasītājas un trešās personas neierašanos uz tiesas sēdi atzīst par neattaisnotu, vienlaicīgi atzīstot, ka lietas izskatīšana ir iespējama bez prasītājas un trešās personas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[7] Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus kopumā ar atbildētājas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē, prasībā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība kā nepamatota ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas un 430.panta trešās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības, sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, nepārbaudot faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[8.1] Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 23.novembra spriedums ir pārsūdzēts pilnā apmērā.

[8.2] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti zemāk minētie fakti.

[8.2.1] 2009.gada 14.maijā starp pusēm tika noslēgts Hipotēkas līgums Nr.05-068823-PK/3, bet 2012.gada 25.oktobrī puses parakstīja šī līguma grozījumus.

[8.2.2] Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu ir atļauts pārdot izsolē prasītājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, apstiprinot pārdošanas nosacījumus.

[9] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un devusi tiem likuma prasībām atbilstošu novērtējumu.

[9.1] Pirmās instances tiesa, pamatoti atzinusi, ka lietā nav guvis apstiprinājumu fakts, ka 2012.gada 25.oktobrī parakstīto grozījumu Hipotēkas līgumā Nr.05-068823-PK/3 3.3.punkta nosacījums, ka parādnieka saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes faktu konstatē ķīlas ņēmējs, nebūtu savstarpēji apspriests un pretēji labticīguma prasībām ir radījis būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līdzēju tiesībās un pienākumos par sliktu prasītājai, kas šajās attiecībās ir atzīstama par patērētāju.

[9.2] Pirmās instances tiesa izdarījusi pamatotu secinājumu, ka nevar tikt atzīti par spēkā neesošiem izsoles nosacījumi, kas apstiprināti ar likumīgā spēkā stājušos Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu un pamatoti atzīstot, ka noraidāms ir arī ar prasījumu par izsoles nosacījumu atzīšanu par spēkā neesošiem saistītais prasījums par zaudējumu piedziņu.

[10] Civillietu tiesas kolēģija, atzīstot, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un atkārtoti to nenorāda.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība kā nepamatota ir noraidāma pilnā apmērā.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai lietā un prasības apmierināšanai.

[11.1] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, pirmās instances tiesa, analizējot prasībā norādītos apstākļus un 2009.gada 14.maija Hipotēkas līguma Nr.05-068823-PK/3 un tā 2012.gada 25.oktobra grozījumu noslēgšanas mērķi un apstākļus, pamatoti ir atzinusi, ka nav konstatējams prasītājas kā patērētājas tiesību aizskārums šī līguma un tā grozījumu noslēgšanas procesā.

[11.2] Apelācijas sūdzībā ietvertais apgalvojums, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 193.panta noteikumus, izskatot prasījumus par izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem un zaudējumu piedziņu, neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka nav pamata atzīt par spēkā neesošiem izsoles nosacījumus, kas iesniegti Rīgas rajona tiesā 2015.gada 23.jūlijā, jo šie nosacījumu ir apstiprināti ar likumīgā spēkā stājušos Rīgas rajona tiesas 2015.gada 29.jūlija lēmumu. Apstākļos, ka prasītāja, lūdzot zaudējumu piedziņu no atbildētājas 502,71 EUR apmērā, šo zaudējumu nodarīšanas faktu ir saistījusi ar Civillikuma 1328.panta noteikumiem par zaudējumu atlīdzināšanu ķīlas devējam, kad ķīlas ņēmēja rīcības rezultātā nekustamais īpašums pārdots par tādu cenu, kas ķīlas devējam radījusi zaudējumus, pirmās instances tiesa pamatoti izdarījusi secinājumu, ka arī šajā daļā prasība ir noraidāma, jo šis prasījums saistīts ar prasījumu par izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Par zaudējumiem, kas ķīlas devējam atlīdzināmi Civillikuma 1328.panta izpratnē, nevar atzīt izdevumus, kas prasītājai radušies, izpildot likumīgā spēkā stājušos tiesas nolēmumu.

[12] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi ir pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un izdarījusi lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošus secinājumus, bet apelācijas sūdzība ir atzīstama par nepamatotu.

[13] Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta un 42.panta noteikumiem, no prasītājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,52 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.pantu, 454.panta pirmo un otro daļu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību pret AS "Swedbank" par zaudējumu piedziņu, hipotēkas līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un izsoles noteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem – noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,52 EUR (desmit *euro* un

52/100) apmērā, nosakot, ka dokuments, kas apliecina šī maksājuma veikšanu, ir iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

/pers. A/ termiņu sprieduma daļā par naudas summu piedziņu labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2017.gada 26.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese M.Šķendere

Tiesnese M.Ābele

Tiesnese I.Ozola